ΕΤΟΣ Α΄. ΑΘΗΝΑΙ: ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1921 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 26

Συγκέντρωσις τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν τελετὴν τῆς παρασημοφορίας ἐν ἀναμονῇ τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, κάμνων τὸν ἀπολογισμὸν τῶν κερδῶν τὰ ὁποῖα ἀπεκόμισεν ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς νίκης τοῦ θαυμαστοῦ στρατοῦ της εἶπεν: «Κατέχομεν σήμερον Μικρασιατικὸν ἔδαφος 100 περίπου χιλιάδων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἀπέναντι τῶν 16 χιλιάδων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Τὴν κατεχομένην ὑφ' ἡμῶν χώραν οἰκοῦσι τρία περίπου ἑκατομμύρια κατοίκων, ἀπέναντι τοῦ ἑκατομμυρίου περίπου τῶν οἰκούντων τὴν ἔκτασιν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Καὶ ἔχομεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν πάσας σχεδὸν τὰς σιδηροδρομικὰς συγκοινωνίας τῆς Μικρασιατικῆς Τουρκίας καὶ πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς κλεῖδας αὐτῶν. Τὰ ὑπολείμματα τῶν κυρίων δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ τὰ ὁποῖα ἐξωθήσαμεν πρὸς τὴν Ἄγκυραν, εὕρηνται μακρὰν τῶν ἡμετέρων γραμμῶν, μὲ πάσας τὰς ἐν τῷ μεταξὺ συγκοινωνίας καὶ ἰδίως τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ριζικῶς κατεστραμμένην καὶ μὲ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ χώραν ἣν διήλθομεν οὐδένα περιλαμβάνοντα πόρον πρὸς διατήρησιν στρατοῦ ἱκανοῦ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ἡμετέρων. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐχθροῦ νὰ μετατοπίσῃ μέρος τῶν δυνάμεών του πρὸς νότον ὡς κατέδειξεν ἡ τελευταία περὶ τὸ Ἀφιὸν Καραχισσὰρ ἀπόπειρα.»

Τὰ κέρδη μιᾶς ἐκστρατείας, μιᾶς ἐντάσεως τῶν ἐθνικῶν μας δυνάμεων, κέρδη μεγάλα, ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν θέσιν ἡμῶν ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ψευδομένου, πιστεύοντος εἰς τὰ ψεύδη του, καὶ ἀρνουμένου μίαν ἀλήθειαν διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλοῦν τὰ γεγονότα, τὰ πράγματα, ἡ ἑλληνικὴ δύναμις, ἡ πραγματικότης τῆς στρατιωτικῆς μας θέσεως ἀπέναντι τοῦ ἀντιπάλου. Οἱ ψευδολόγοι τῆς Ἀγκύρας, οἱ ὁποῖοι διεκήρυξαν ὅτι συνέλαβον τὸν Πρίγκηπα Ἀνδρέαν καὶ τὸν Διάδοχον αἰχμαλώτους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν ὅτι ἀπέσπασαν ἀπὸ τὸ στῆθος τοῦ ἀρχιστρατήγου Παπούλα τὰ παράσημα καὶ τὰ ἔφερον εἰς τὴν Ἄγκυραν ὡς λάφυρα—τὸ εἶπον καὶ αὐτὸ—πολεμοῦν διὰ τοῦ ψεύδους, μὲ τὸ ψεῦδος, διὰ τὸ ψεῦδος συνεχίζοντες τὴν πολιτικήν των παράδοσιν.

Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ ψεύδη καὶ οὐδεὶς πλέον εἰς τὸν κόσμον πιστεύει εἰς κηρύγματα διαψευδόμενα ὑπὸ τοῦ γεγονότος τῆς ἑλληνικῆς Νίκης, τῆς ὁποίας τ' ἀποτελέσματα οὐδεὶς δύναται οὔτε νὰ παραβλέψῃ.

Ὑπῆρξε μία συνθήκη, ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ἥτις ἐδικαίωνε τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων, ἡ ὁποία ἱκανοποίησε θυσίας ἑλληνικὰς μεγίστας. Καὶ ἡ συνθήκη αὐτὴ ἐγράφη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μεγάλων μας θυσιῶν. μὲ τὸ αἷμα ἡρώων, μὲ τὸν ἡρωϊσμὸν μαρτύρων, μὲ τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμὸν γενεᾶς ἑλληνικῆς πειθαρχούσης εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, τὰς φωτεινὰς παραδόσεις Ἱστορίας θριάμβου, αἵματος, θυσίας ἀνυπερβλήτου διὰ τοὺς σκοπούς της καὶ θαυμαστῆς διὰ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδίωξε τὴν πραγματοποίησιν τῶν Ἰδανικῶν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Φυλῆς. Ἐὰν λόγοι ἄλλοι ἠνάγκασαν ἄλλους ν' ἀσεβήσουν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης, ἡ Ἑλλὰς δὲν κατηγορεῖ ἀλλὰ λυπεῖται μόνον. Ἀλλ' ὀργίζεται καὶ ἐπιτίθεται καὶ συντρίβει τὸν ἐχθρὸν ὅταν αὐτὸς πλέον, αὐτὸς πρῶτος, ἀρνεῖται τὴν ὑπογραφήν του, ὅπως τὴν ἠρνήθη πάντοτε, ὅπως θὰ τὴν ἀρνεῖται πάντοτε, διότι ἡ παρασπονδία ἱκανοποιεῖ τὴν ψυχήν του, διότι ἡ παρασπονδία εἶναι διπλωματικὴ μέθοδος. διότι ἡ παρασπονδία εἶνε δι' αὐτὸν ἀρετὴ διὰ τὴν ὁποίαν εἶνε ὑπερήφανος, διότι εἰς τὴν παρασπονδίαν ὀφείλει τὴν ζωήν του, διότι εἰς αὐτὴν ἐλπίζει καὶ πιστεύει ὡς εἰς ἄρθρον Πίστεως. Καὶ τὴν συνθήκην αὐτὴν τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων ἠθέλησαν νὰ συντρίψουν. Ἀλλ' εὑρέθησαν τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων Μαχητῶν, δόξα καὶ τιμὴ αὐτὰ τῆς Πατρίδος, διὰ νὰ προταχθοῦν, νὰ ὑψωθοῦν, ἀπόρθητα τείχη, ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια, κυματοθραῦσται ἐνώπιον τοῦ ὠκεανοῦ τῆς ἐχθρικῆς λύσσης. Ἤθελον τὴν Σμύρνην καὶ ἔχασαν τὸ Ἐσκῆ Σεχήρ. Ἤθελον νὰ καταρρακώσουν μίαν συνθήκην καὶ θ' ἀναγκασθοῦν νὰ ὑπογράψουν μίαν ἄλλην. Ἤθελον νὰ καταδικάσουν καὶ εὑρέθησαν ὑπόδικοι. Ἤθελον νὰ καθήσουν εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὑρέθησαν ὑποπόδιοι τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Δόξης. Ἤθελον νὰ ρίψουν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εὑρέθησαν αὐτοὶ εἰς τὰ θολὰ νερὰ τοῦ Σαγγαρίου, κακοὶ κολυμβηταί, ὅπως ἦσαν κακοὶ μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των. Τώρα ἔχομεν καιρὸν νὰ μετρήσωμεν τὰ κέρδη μας. Νὰ καταριθμήσωμεν πάντα ὅσα ἐλάβομεν παρὰ τοῦ ἐχθροῦ πέραν ἐκείνων τὰ ὁποῖα μᾶς ἀνεγνωρίσθησαν διὰ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Καὶ ἠκούσθη ἐντὸς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὸ ὡραῖον κήρυγμα τῆς ἑλληνικῆς ὁρμῆς ἡ ὁποία ὅταν τανύῃ τὰ πτερά της δὲν γνωρίζει νὰ ὑποκύπτῃ εἰς ἀνέμους ἀντιθέτους, ἀλλά, ἀετὸς αὐτή, ὑψοῦται πρὸς τὰς κορυφὰς τῶν Προορισμῶν καὶ πετᾷ πρὸς τὰ ὕψη τῶν Ὑποχρεώσεων καὶ πέραν πρὸς τὸν Ἥλιον τῆς Νέας Ζωῆς, ἐκείνης ποῦ ἀνθίζει ὡς φοῖνιξ, ποῦ ἀνοίγει τὰ στήθη του εἰς τὰ φιλήματα τοῦ φωτὸς τῆς ὡραίας Πεποιθήσεως.

Δὲν καταριθμοῦνται τὰ κέρδη μας. Ἡ πολιτικὴ εὑρίσκει ἀριθμοὺς καὶ μέτρα. Εἶνε οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ μέτρα ποῦ χρειάζονται διὰ ν' ἀποδοθοῦν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τῶν λογαριασμῶν τὰ κέρδη μιᾶς νίκης. Ἀλλὰ πέραν τῶν ἀριθμῶν, ὑπὸ τοὺς ἀριθμούς, ὑπάρχει ἡ Πρᾶξις, ἡ ἐκτέλεσις, δηλαδή, ὑπάρχουν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ θαυμαστοὶ ἡρωϊσμοὶ τῶν τέκνων τῆς Πατρίδος, ὑπάρχει τὸ αἷμα, ὁ αἰώνιος διθύραμβος τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς γενναιότητος, τῆς θυσίας τοῦ ἀγῶνος, τῆς πίστεως, διὰ τὴν Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα, τοὺς σκοπούς της, τὸ μέλλον της, τὸν προορισμόν της.

Θέλομεν νὰ κλείσωμεν τὴν ἱστορίαν μας ὅπως ἠνοίξαμεν αὐτήν. Ἐδώσαμεν τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἀσίαν. Καὶ ὁ Μέγας Ἀπελευθερωτὴς ζῇ μέσα εἰς τὴν ψυχήν μας, ζῇ σήμερον, θέλομεν νὰ ζῇ πάντοτε, διότι καὶ αὐτὸς ὅπως καὶ ἡμεῖς ὁδηγούμεθα ἀπὸ τὴν Μοῖράν μας ἡ ὁποία μᾶς θέλει ἐλευθερωτάς, ἐκπολιτιστάς, φωτοδότας, λαμπροὺς καθοδηγητὰς πρὸς τὸν Πολιτισμὸν καὶ τὸν Ἀνθρωπισμόν.

Ζῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν ποῦ ἔχει ἀνάγκην γλώσσης σαφοῦς, συντόμου, τετραγώνου. Μία ἐποποιΐα πρέπει νὰ κλεισθῇ εἰς ἕνα σύντομον ἀνακοινωθέν. Κατελάβομεν τὸ τάδε ὕψωμα. Καὶ τίποτε ἄλλο. Ἡ ἱστορία θὰ μάθῃ τί σημαίνει διὰ τὴν ἐποχήν μας κατάληψις ἑνὸς ὑψώματος. Ὁ μέγας πόλεμος ἦλθε νὰ καταρρακώσῃ τὸν Ὅμηρον ποῦ ἔψαλλε τὰς μάχας τῶν ἡρώων τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, μάχας διὰ τὰς ὁποίας μειδιᾷ ἡ νεωτέρα Ἀνδρεία. Ἡ ἐποποιΐα εἰς δύο λέξεις. Ἐχθρὸς ὑποχωρεῖ! Πῶς ὑποχωρεῖ, διατί ὑποχωρεῖ, τί ἔγεινε διὰ νὰ ὑποχωρήσῃ; Δὲν ὁμιλεῖ διὰ τὸν συριγμὸν τῆς ὀβίδος, διὰ τὸν ξηρόν, τὸν θανατικὸν ἦχον τοῦ πολυβόλου, δὲν ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἀνδρείαν, διὰ τὰ μέσα, διὰ τὸν χαλασμόν, διὰ τὴν ἄβυσσον τοῦ πυρὸς καὶ διὰ τὸν ὠκεανὸν τῆς φλογός.

Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον ἀγῶνα ἔρχονται οἱ ἀριθμοί, οἱ ὑπολογισμοί. Ὑπερήφανοι ὅμως καὶ αὐτοί, τίμιοι, ἡρωϊκοὶ καὶ αὐτοὶ διότι ὁμιλοῦν διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὰς θυσίας γενναίων.

Ἐνικήσαμεν! Ἐπὶ τῆς νίκης μας ὑπολογίζομεν.

Εἴμεθα μακρὰν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἡ λόγχη μας ἐγγίζει τὴν καρδίαν τοῦ ἐχθροῦ. Δὲν ὑπολογίζομεν δι' ὅλα αὐτὰ μὲ μέτρα καὶ ἀριθμούς. Γνωρίζομεν μόνον τὴν θέλησίν μας, τὴν ὑποχρέωσίν μας, τὴν δύναμίν μας, τοὺς πόθους μας, τὰς ἁγίας πεποιθήσεις μας. Μόνον αὐτά, εἰς αὐτὰ καὶ δι' αὐτὰ ζῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα. Οἱ Ἰσχυροὶ μόνον ἐπ' αὐτῶν ἂς κρίνουν, καὶ κρίνουν καὶ ὀφείλουν πάντοτε νὰ κρίνουν. Διὰ τὸν ἐχθρὸν ἀντιτάσσομεν τὸ «Μολὼν λαβέ». Πρὸς τοὺς φίλους τονίζομεν τὸ «Ἔρχου καὶ ἰδέ». Ἔρχου καὶ ἰδὲ τοὺς προμάχους τοῦ Πολιτισμοῦ ὑψουμένους κατέναντι τῶν προμάχων τῆς Βαρβαρότητος!

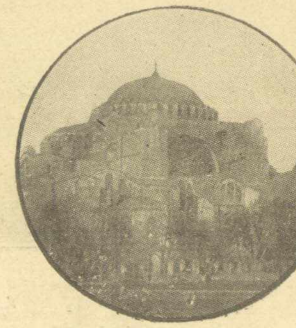

— ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ —

Μέτουπουν Σιφτέμπρης

Ζαχαρούλα μ' τζιέρι μ'

Γειά σ' κι' ἀντίου! Εἶμι καλὰ ὅπερ κὶ ἐδιγιὰ μῆς πουνθῶ. Σὶ σκέφτουμι κανάρα μ' κι' ὅτανις κοιμῆμι κι'ὅτανις ξυπνῶ. Τρώου σὶ ἀἀναθμᾶμι κὶ στέκιτι ἡ μπουκιὰ στοὺ λιμό μ'. Τὴ νύχτα παρατράου τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ κὶ σ' στέλνου χιριτίσματα μὶ τοῦ Βουργηᾶ τὰ κύματα! Πότινις θ' ἀνταμουθοῦμι οὐρὲ τζιέρι μ' νὰ σὶ σφίξου στν' ἀγκαλιά μ' τόσου π' νὰ γουρλούσουνι τὰ μάτια σ' κὶ νὰ πιταχτοῦνι ὄξου σᾶν λουκμάδις. Μαράθηκι τοὺ χειλάκι μ' γιὰ φλί. Ἀναστινάζου καίγουντι ὄρη, βουνὰ κὶ δάση! Ἀναστινάζου βγαίν' ἀχνὸς καὶ μέσα βράζ' οὐ πόνους! Δὲν νταγιαντῶ, δὲν νταγιαντῶ τοὺν χουρισμό σου πλιέουν. Τὴ νύχτα εἰς τοὺν ὕπνου μ' κὶ στὰ οὐνείρατά μ' σὶ γλιέπου νὰ μ' γλυκουγιλᾶς κὶ χαίριτι ἡ καρδούλα μ'. Ξυπνάου οὐ ἰέρμους ὕστιρις, γλιέπου ὅτ' εἶνι ψέμμα κὶ δαγκώνου τὴ κουβέρτα ἀπὸ καϋμό!... Ἄϊντι οὐρὴ Ζαχάρου μ' κάν' ὑπουμουνή. Μᾶς χώρισι ὁ ἀφλότιμους οὐ Κιμάλης κάνουντας οὐ ἄφαλους βιρβιρέτζις. Σ' ἔχασα ἰὲξ ἰτίας τ' πλάκι μ' κὶ πλακίδα μ'. Ἰέκανα ὅμους κὶ γὼ ὅρκου, σταυρὸ κὶ βούλα, νὰ τοὺν πιάσου κὶ νὰ τοὺν δαγκώσου στοὺν ἀγκούτικα! Θὰ τ' φάου τοὺ γκριτιλάγκου, θὰ τοὺν ξαπλώσω ἀνακούκουρδα κὶ θὰ τοὺν πατήσου στὴ κοιλιὰ νὰ βγάλῃ μπαθρακάκια ἀποὺ τσὴ μύτες! Ἀκοῦς οὐρὶ τοὺν μουνάντιρου, νὰ μὴ θέλ' νὰ κάτσ στ' αὐγά τ'. Πρῶτ' βουλὰ ἰέχου δῆ οὐρὴ Ζαχαρένια μ' τέτοιου γουρνουμύτη, τέτοιουν χουντρουκέφαλου. Δὲν τοῦφτασι τόσου ξύλου, τόσου ριμπάπ, τόσου ταμπάνι ποῦφαγι; Ἄϊντι Κιμαλη ζούδιου κι' ἂν πέσῃς στὰ χεράκια μ' θὰ σὶ πιτσώσου ἰνιλιῶς! Σαφράκιασα οὐ ἰέρμους χουρὶς φλί, χουρὶς χαϊδουλόγημα. Ἰέν τούτοις οὐρὴ Ζαχάρου μ' πρῶτα ἀπ' οὖλα ἡ Πατρὶς κι' οὐ Βασλῆς ἡ Κουμπάρους. Ἰέχει μιὰ στάλα ὑπουμουνὴ μπαρμπουνάρα μ' κὶ κουντὸς ψαλμὸς ἀλλελούϊα, π' λιέει κ' ἡ παροιμία. Θὰ σοῦρθου πίσου τόσους κι' ἄλλους τόσους, ἀσίκης, καραμπουζουκλῆς' χουριυταρῖς! Οἱ γουρνουμύτιδες φάγανι τώρα τιλιυταῖα νέου ριμπάπ κὶ χουρέψανι στοὺ ταψί. Τσ' κάναμ' κὶ ξιράσανι καρικλουπόδαρα ἀπ' τσ' μύτις! Τί τὰ θές, τί τὰ γυρεύς οὐρὴ Ζαχάρου μ'. Αὐτοῦνοι οἱ Τοῦρκοι ἰέχουνι βαθράκια στοὺ κιφάλι τσ'. Τσὶ τρῶνι κὶ τσὶ τρῶνι κὶ μυναλὸ δὲν βάζουνι. Ἰπρουχτὲς ἤρθανι κάμποσοι ἀπὸ δαύτους νὰ κουκουρευτοῦνι στὰ προυχώματά μας. Τσ' ἀφήσαμι κὶ κουντουζυγώσανι διόντους κὶ τότινις τσ' πέφτουμι σ' ἀπάν'. Τσ' ριχνόμαστι μὶ τί; Μὶ τὰ τσαρούχια μας! Τ' ἀϊκοῦς, τ' ἀϊκῶ νὰ λιές. Κὶ τρῶνι κὶ τρῶνι μὶ τ' προυκαδοῦρα κατακέφαλα π' τσ' φάνηκε οὐ οὐρανὸς σφουντύλ'... Ἰέπαθα ὅμους Ζαχαργιόλα μ' ἰένα τρουμερὸ φιάσκου. Καθὼς βαραγα κατακέφαλα μὶ τοὺ τσαροῦχι χάλασι ἡ μιτζισόλα!.. Μουναχὰ ἰκίνους οὐ ἰρίφης οὐ Κιμάλις δὲν ξιμυτίζ' πθενά. Ξέρ' ποῦ νὰ ξηραθῇ κὶ νὰ μαραθῇ, ξέρ' λιέου τί τοὺν πιριμένει, ἂν τοὺν βάλουμι στοὺ χέρ'. Θὰ φάῃ τσ' χρουνιᾶς τ' κὶ θὰ βάλῃ κὶ στὶς τσέπις τ'.

Μ' γράφς Ζαχάρου μ' νὰ σ' ξηγήσου τ' εἶν' μαθὲς οἱ Τσέτηδες. Ξέρς τ' εἶν; Κατσικουκλιέφτις τ' κιρατᾶ εἶν' γιδουλόγοι εἶν' κὶ τραγουμούτρηδις.-. Ἂν βροῦν' καμνιὰ γίδα τν' ἁρπάζουνι κὶ τοὺ βάζουνι στὰ πόδια. Ἅμα ὅμους μυριστοῦνι τσαροῦχ' ἰυζουνικὸ τσ' πιάνει τσιριπιτὸ κὶ φεύγουνι κὶ φλιτρᾶνι ἀπ'τοὺν φόβου τσ'. Τσ' κόβουντι ντηλαδὴς τὰ ὕπατα. Κάνουνι μαθὲς τοὺν Λιουνταρῆ ὅσου νὰ μυρίσ' μπαροῦτ'. Ἅμα μυρίσ' χιρέτα μ' τοὺν πλάτανου. Γένουντι ἄφαντοι κὶ πέρνουνι τὰ ὄρ' κὶ τὰ βνά. Δὲν ἔχουνι ἀφήσ' γίδα γιαγίδα οἱ ἀφαλουκουμένοι. Τὴν τρῶνι οὐμὴ κὶ μὶ τοὺ τουμάρ!... Αὐτὰ π' λιῖς μπαρπουνάρα μ'...

Κὶ ταῦτα ἰπὶ τοῦ παρόνδους κι' ἰὲν βίγια. Προυσεχῶς θὰ σ' γράψου πῶς ἀνδραγάθσα τιλιυταίως. Ταῦτα κὶ μένου.

Οὐ σὸς λάτρς

Μήτρους **Καραφουτιᾶς**

(Τουρκουφάους κτλ .κτλ. κτλ.)

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Η ΤΙΜΗ

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις εἰς τὴν ἱστόρησιν τοῦ ἔργου τοῦ στρατοῦ μας, ἠγέρθη καὶ ἐπευφήμησεν Αὐτόν. Τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ὕψωσε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του πρὸς Αὐτόν. Ἡ ἱερὰ αὐτὴ στιγμὴ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος διότι συνδέεται μὲ ἀγῶνας ἑνὸς Ἔθνους, ἀγῶνας τιμίους καὶ ἱερούς. Καὶ ὁ στρατός, ὁ ὑπερήφανος Μαχητής, ὁ ἐνσαρκώνων τὰ ἰδανικά, τοὺς πόθους καὶ τὴν δύναμιν τῆς Φυλῆς ὀρθοῦται καὶ αὐτὸς ἐνώπιον τοῦ Μέλλοντος σεβαστὸς εἰς τοὺς φίλους καὶ τρομερὸς εἰς τοὺς ἐχθρούς. Ὅλοι ὑψοῦνται, ὅλοι ὀρθοῦνται. Τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ἀνίσταται, ὁ στρατὸς διὰ τὸν ἐχθρὸν καὶ ὁ Λαὸς σεβόμενος τὸν Στρατόν. Ἀδέλφωσις ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος καὶ ἑνότης ἐν ὀνόματι τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως. Καὶ ἡ τιμὴ ἡ ἀποδιδομένη εἰς τοὺς ἥρωας μαχητὰς εἶνε τιμὴ καὶ δι' ἐκεῖνον ποῦ αἰσθάνεται αὐτὴν ὡς ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν Ἡρώων.

ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΥΜΕΝ

Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἀγὼν τοῦ Σταυροῦ κατὰ τῆς Ἡμισελήνου; Τί εἶναι τότε; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ λαοὶ τὰς περισσοτέρας φορὰς πίπτουν θύματα τῶν ἀρχηγῶν των. Ἔχομεν ὅμως τὴν κακουργίαν ἡ ὁποία πιστοποιεῖ ὅτι ὁ Τουρκικὸς λαὸς ἂν δὲν εἶνε θῦμα εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τοὺς ἀρχηγούς του. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἕλλην εἶναι ἐλευθερωτὴς σεβόμενος τὸν ἀντίπαλόν του, ἔρχεται νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν κακίαν αἰώνων. Δὲν καταδικάζει τὸν Τουρκικὸν λαὸν ὡς ἔνοχον, δέχεται ὅμως δι' αὐτὸν τὴν σύγχυσιν. Ἀπὸ τὴν σύγχυσιν δὲ αὐτὴν θέλει νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ὁδηγῶν αὐτὸν εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Δὲν ἀγωνίζονται ἐπομένως δύο Θρησκεῖαι Ἀγωνίζονται δύο Πολιτισμοί.

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Ἀντικείμενον σεβασμοῦ, θαυμασμοῦ καὶ πραγματικῆς λατρείας οἱ τραυματίαι παντοῦ. Διότι καθεὶς ἀντιλαμβάνεται ὡς καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν ν' ἀπονείμῃ τὴν ὀφειλομένην τιμὴν πρὸς τοὺς Γενναίους, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς μεγάλης ὑποθέσεως τῆς Πατρίδος των. Τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμα ἐπετελέσθη ἐν Μ. Ἀσίᾳ Καὶ συνεχίζεται εἰς κάθε γωνίαν τῆς ἐλευθέρας ἑλληνικῆς γῆς διὰ τῆς ἐπιδείξεως τοῦ σεβασμοῦ πρὸς ὅλους ἐκείνους ποῦ συνετέλεσαν τοὺς θαυμαστοὺς ἄθλους τοῦ ἀνυπερβλήτου ἡρωϊσμοῦ. Καύχημα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος ἀπέβη ὁ Τραυματίας. Σύμβολον τῆς ἱερᾶς ἑνότητος τῶν πόθων τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸ μέλλον αὐτοῦ.

ΑΝ ΕΠΙΜΕΙΝΩΜΕΝ

Ἐπίσημος Ἀμερικανὸς ἐπανελθὼν ἐξ Ἀγκύρας εἰς Κων)πολιν εἶπεν: «Οἱ ὅροι τῆς ζωῆς ἐν Ἀνατολῇ εἶναι φοβεροί. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις παλαίει κατὰ ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν. Ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν κατοίκων εἰς τρόφιμα, ἐνδύματα καὶ κατοικίαν ὁσημέραι ἐπιδεινοῦται καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Ἑλλὰς ἐξακολουθήσῃ παρατείνουσα τὸν πόλεμον, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀνατολῆς εἶνε καταδικασμένος νὰ ἀποθάνῃ ἐκ πείνης». Αὐτὰ ἐὰν ἐπιμείνωμεν. Ὅταν δὲ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐπετεύχθησαν οὐδεὶς εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔργον αὐτό. Ὥστε τὸ «ἐν ᾗ περιπτώσει» δὲν ἰσχύει.

Φιλοξενοῦμεν σήμερον εἰς τὴν παροῦσαν στήλην, κατ' ἐξαίρεσιν, ὁλόκληρον τὸ ποίημα τοῦ κ. Ἠλία Γιαμαρέλλου, τὸ φέρον τὸν τίτλον «Στὴ Γαλανόλευκη».

Καὶ πάλι ἐβαπτίσθηκες Σημαία δοξασμένη!
Μέσ' τοῦ πολέμου τὸν καπνὸ ὅπου καὶ πάλιν [εἶδες
Τοὺς ἥρωας νὰ προχωροῦν λαμπροὶ ἠλεκτρι- [σμένοι
Χωρὶς ζωῆς ἐλπίδες

Καὶ τὰ τραγούδια ἄκουσες ποῦ ἐλέγανε γιὰ [ΣΕΝΑ.
Λάμποντας πάντα ὁλόγλυκα μέσα στὰ κύματά [σου
Κι' ἀντανακλῶντας στὰ νερὰ ποῦ τρέχαν θολωμένα
Τὰ οὐράνια χρώματά σου

Σὲ χαιρετοῦσαν τὴν αὐγὴ τῆς νίκης τὰ κανόνια,
Καὶ μὲ τὸν ἴδιο τὸ σκοπὸ διπλώνουσαν τὸ βράδυ
Καὶ σὲ θωροῦσαν ὅλοι τους μὲ ὄψιν ἀπολ- [λώνεια
Πρὶν φύγουν γιὰ τὸν Ἅδη

Πάνω στῆς μάχες, στοὺς καπνούς, στὰ βόλια, μέσ' τὴν ζάλη
Ὅπου χιλιάδες βλέμματα σὲ ἔχουνε χαϊδέψει
Ξανακατέβη, σύμβολο γαλάζιο Δόξα πάλι
Καὶ ἦλθε νὰ σὲ στέψῃ

Μὲ τὸ στεφάνι τὸ ψηλὸ καὶ τὸ δαφνοπλεγμένο
Κυμάτιζε, κυμάτιζε στὰ νέα σου λημέρια
Τιμὴ σ' αὐτοὺς ποῦ σ' ἔστησαν σὲ πόλεμο ἀ- [ναμμένο
Τιμὴ σ' αὐτὰ τὰ χέρια!

Ἀπὸ τὴν ἑλληνικωτάτην Αἴγυπτον, τὴν παλλομένην ἀπὸ τὸν ἁγνότερον πατριωτισμόν, μᾶς ἔρχονται ἐκδηλώσεις γιομάτοι ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ συγκίνησιν διὰ τὸν Στρατηλάτην μας καὶ τοὺς Γιγαντομάχους μας. Ὁ κ. Νῖκος Θ. Ἀσημακόπουλος ἀπὸ τὸ Κάϊρον μᾶς ἀποστέλλει ποιήματα ἀφιερωμένα στὸ Βασιλέα μας—*«Στὸν Ἐλευθερωτή»* καὶ *«Στὰ Εὐζωνάκια μας»*.

—«Γιά σου λεβέντη Εὔζωνα
Δόξα, Τιμὴ κι' Ἀνδρεία
Ποῦ τ' ὄνομά Σου αἰώνιο
Θἆναι στὴν Ἱστορία.

— Νὰ ζήσῃ τὸ Εὐζωνικό!
Ζήτω ἡ Φουστανέλλα!
Ποῦ τῆς ὀβίδες τῆς θωρεῖ
Σᾶν ἕνα παῖξε-γέλα».

. . . .

«Στὸν Ἐλευθερωτὴ» ἀφιερώνει μακρὰν σειρὰν στίχων.

Περιγράφει τὸν πόθον τῶν πολεμιστῶν ποῦ Τὸν ἀνέμενον πλησίον των μὲ λαχτάραν. Ἀναπαριστᾷ τὸ ματωμένο δάκρυ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν ἀπουσίαν Του καὶ δίδει εἰκόνα τῆς χαρᾶς γιὰ τὴν ἐπάνοδόν Του.

Ἦρθες καὶ ἀνανεώθηκε ἡ Ἱστορία τῶν τελευταίων Βαλκανικῶν τροπαίων μας, ἀναφωνεῖ.

—«Ἀλλ' ὄχι πιὰ στὴν Ἤπειρο
καὶ στὴ Μακεδονία
Ἀλλὰ στὸ μέγα ὄνειρον
εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν

—Ἦρθε καὶ ἀναστήθηκε
ἡ πάλαι Ἰωνία
Ποῦ θἆναι πάντα Ἑλληνίς...
ἐσβύστηκε ἡ Τουρκία».

Καὶ εἶναι βέβαιος ὁ ποιητὴς ὅτι δική μας θἆναι πάλιν ἡ πόλις τοῦ Βυζαντίου.

—«Καὶ τοῦτο θὰ ἐκτελεσθῇ
μὲ τοῦ Θεοῦ τὴ χάρι
Γιατὶ γραφτὸ μᾶς εἶναι
μ' ἕνα χρυσὸ κλωνάρι».

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Τ. Τ.907 τῇ 16-9-1921

εἰς Ἀθήνας

Κύριε Διευθυντά,

Νομίζω, ὅτι ἡ μεγάλη καὶ Ἱστορικὴ τῆς Ἀγκύρας ἐκστρατεία, δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος, ἀφοῦ τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους εἶνε μόνον αὐτὸ εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ, μᾶς ἀπέτρεψε νὰ καταλάβωμεν τὴν Κεμαλικὴν πρωτεύουσαν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς ὁποίας τόσον ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ἐφθάσαμεν.

Περὶ τὰς 20—22 Ἰουλίου εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ Ἐσκῆ Σεχὴρ ἀναπαυόμενοι ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐκεῖ ἐμάθαμεν ἀπὸ τὰς διαδόσεις τοῦ φαντάρου, ὅστις ὡς γνωστὸν, πρῶτα ἀπ' ὅλους καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπιτελάρχας τῶν Σωμάτων καὶ Μεραρχιῶν μανθάνει κάθε μεγάλο μυστικό, ὅτι εἰς τὰς 28 Ἰουλίου θὰ ἐκκινούσαμε διὰ τὴν κατ' Ἀγκύρας ἐκστρατείαν.

Καὶ πράγματι τὴν 28ην Ἰουλίου περὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν ἤρξατο ἡ ἐκκίνησις τῶν διαφόρων σωμάτων καὶ σχηματισμῶν τῆς Μεραρχίας μας, καὶ μετὰ πορείαν 40 χιλ. ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον Ταταρ-τοκὰτ ἔνθα καὶ παραμείναμεν πρὸς συγκέντρωσιν ἐπὶ 2 ἡμέρας. Κατόπιν τὴν 1ην Αὐγούστου ἐβαδίσαμεν πρὸς Χαμιδιέ, τόπον ἐξορμήσεως καὶ τὴν ἑπομένην ἐξωρμήσαμεν ἐκ τριῶν διαφόρων σημείων μὲ κατεύθυνσιν πρὸς Σιβρὶ Χισάρ, ὅπου ἐφθάσαμεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐμείναμεν πρὸς ἀνάπαυσιν ἐπὶ διήμερον. Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως τῆς τριημέρου πορείας μας συνηντήθημεν ἀπὸ εἰκοσάδα ἱπτέων ἐχθροῦ μεθ' ὧν ἀνταλλάξαμε μερικοὺς πυροβολισμούς.

Ἐκεῖθεν ἐκινήσαμεν τὴν 7ην Αὐγούστου καὶ τὴν 8ην τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν 9ην ὥραν διέβημεν τὸν Σαγγάριον ποταμὸν ἀπὸ τὸ δεξιὸν τῆς παρατάξεώς μας καὶ διὰ γεφύρας ἐζευγμένης διὰ σχεδιῶν.

Τὴν 10ην τοῦ μηνὸς ἐκινήσαμεν διὰ μέσου τῆς μικρᾶς ἐρήμου ἐρωδιασμένοι, κατόπιν διαταγῆς τῆς Μεραρχίας, δι' ὅσου περισσοτέρου ὕδατος ἠδυνάμεθα καὶ μετὰ 48 ὡρῶν παντελοῦς ἐλλείψεως ὕδατος ἐφθάσαμεν εἰς λόφον ἐφ' οὗ εἴδομεν νεκροταφεῖον Τουρκικοῦ χωρίου (θὰ δώσω μακράν τινα ἐξήγησιν). Παντοῦ ὅπου ὑπάρχει νεκροταφεῖον, ὑπάρχει καὶ πηγὴ ἢ βρύσι ἢ φρέαρ διὰ τὴν πλύσιν τῶν νεκρῶν τῶν Ὀθωμανῶν.—Ὅτε δὲ εἴδομεν τὸ νεκροταφεῖον, ἔξαλλοι ἐκ χαρᾶς τρέξαμε σωστὸν ἀγῶνα δρόμου παρ' ὅλην τὴν κούρασιν, τίς θὰ πρωτοφθάσῃ διὰ νὰ πάρῃ νερὸ προτοῦ ἐξαντληθῇ, πλὴν δυστυχῶς μόνον οἱ πρῶτοι ὠκύποδες ἐπρομηθεύθησαν, διότι ὑπῆρχε μικρὰ ποσότης ὕδατος καὶ τὸ πηγάδι ἐξηντλήθη εὐθύς. Κατόπιν ἀνερχόμενοι τὸν λόφον ἐπεδόθημεν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ὕδατος, καὶ δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι εὑρέθημεν τυχηροί, ὄχι ὅμως εἰς ὕδωρ, ἀλλὰ εἰς δροσιστικώτατον βοῦρκον (λάσπην) τὸν ὁποῖον διϋλίζοντες μὲ τὸ μανδύλι ἐπιαμεν. Ἡ ἡμέρα ἦτο θαυμασία γιὰ τὴν ἀνυδρίαν αὐτὴν ποῦ μᾶς ἐμάστιζεν, ὅτε περὶ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ὡς νὰ ἠνοίχθησαν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἤρχισε ραγδαιοτάτη βροχή, εὐεργετικὴ ὅμως διότι ἐκορέσαμε τὴν δίψαν μας ἁπλώνοντες κάθε 4 στρατιῶται ἀνὰ ἓν ἀντίσκηνον, καὶ «ἀντλοῦντες ὕδωρ» ἐπίνομεν, ἀδιαφοροῦντες ἂν ἐβράγημεν κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον «μέχρι κόκαλο», καὶ ἔτσι περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Γόρδιον, τὴν ἱστορικωτάτην τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου τοποθεσίαν ὀχυρωτάτην.

Ἐκεῖ φθάσαντες παρεμείναμεν ἄνυδροι τὴν 11ην τοῦ μηνὸς καὶ τὴν 12ην. Εὑρεθέντες ἀπέναντι τελείως ὀχυρωμένου ἐχθροῦ ἀνελάβαμεν ἐπιχείρησιν διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὀχυρῶν, Διδύμων κορυφῶν, Ταμποὺρ Ὀγλοῦ καὶ Καρὰ Ὀγλοῦ, καὶ τὴν μεσημβρίαν ἤρχισαν τὰ ἅματα πρὸς ἐπαφὴν στενοτέραν πρὸς τὸν ἐχθρόν, ἀλλὰ τὴν ἑσπέραν ἀπεσύρθημεν καὶ ἀνελάβαμεν ἄλλον τομέα ὀχυρώτερον διὰ τὴν ἑπομένην, ὁπότε τὴν 13 περὶ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ἐκάμαμε τὴν ἐξόρμησιν τὸ Ιον καὶ ΙΙον τάγμα τοῦ Συντάγματος.

Οὐδέποτε ἐγένετο τοιαύτη ἐξόρμησις οὐδὲ εἰς τὴν Δοϊράνην καὶ Σκρᾶ καθὼς λέγουν οἱ τυχόντες καὶ εἰς ἐκείνας, διότι ἡ ἐξόρμησις αὐτὴ δὲν ἦτο οὔτε Γιγαντομαχία οὔτε Τιτανομαχία, ἀλλὰ μάχη τῶν στοιχείων τῆς φύσεως δύναταί τις εἰπεῖν.

('Ακολουθεῖ)

Βίκτωρ Βικτωρᾶτος Λοχίας

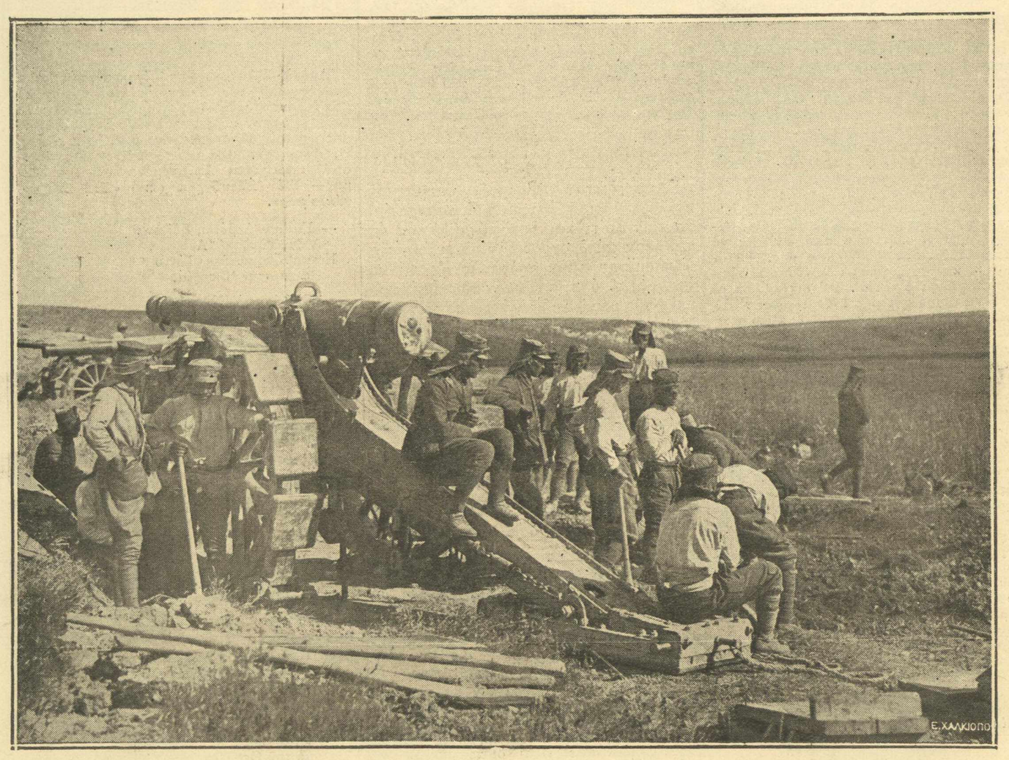

Τάξις πρὸς πυροβόλησιν βαρέως πυροβολικοῦ βάλλοντος κατὰ ὑψωμάτων Ἐλμαλῆ Ντάγ.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΠΟΥ ΜΙΛΟΥΝ
ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΛΟΧΙΑ ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΣΤΟ ΜΑΞΕΣΤΙΚ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

15 Μαρτίου

Περὶ τὴν μεσημβρίαν διετάχθη τὸ τάγμα μας νὰ ἀναχωρήσῃ. Ἀφίσαμε τοὺς γιλιούς μας καὶ ἐπήραμε μόνον ἀντίσκηνο καὶ κουβέρτα. Διήλθομεν διὰ μέσου τῆς πόλεως, ἐξήλθομεν ἀπὸ τὸ βορειοανατολικὸν σημεῖον, καὶ ἐβαδίσαμε μέχρι τῆς ἑσπέρας· ἐμπροσθοφυλακὴ ἦτο ὁ λόχος μας. Διήλθομεν ἀπὸ πολλὰ χωρία τουρκικὰ τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι μᾶς ὑπεδέχοντο μὲ λευκὰς σημαίας καὶ παρέδιδον τὰ ὅπλα των. Τὴν νύκτα τὰ φυλάκια ἐφύλαξαν εἰς τὰ ὅπλα. Ἦτο ὅμως ἕνας Τοῦρκος πολίτης ὁ ὁποῖος τυχαίως διήρχετο ἀπὸ τὰ φυλάκια.

***16 Μαρτίου*:**

Ἀνεχωρήσαμεν καὶ ἐπεράσαμεν μέρος ἐλῶδες καὶ δύσβατον. Ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα τουρκοχώρι καὶ οἱ κάτοικοι παρέδωσαν ἀμέσως τὰ ὅπλα. Ἀπὸ ὅλα τὰ χωριὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπερνούσαμε οἱ τοῦρκοι παρέδιδον τὰ ὅπλα καὶ ἐσήκωναν λευκὰς σημαίας.

Τέλος ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα μέρος μὲ πολλὰ δένδρα καὶ ἐκεῖ κατηυλίσθημεν.

17 Μαρτίου

Ἀνεχωρήσαμε τὴν ἑβδόμην πρωϊνήν. Ὁ λόχος μας εἶχε τὴν ἐμπροσθοφυλακήν, ἡ διμοιρία μας ἐσχημάτισε τὴν προπομπόν. Ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα χωρίον τὸ ὁποῖον ἦτο ἔρημον, οἱ κάτοικοι ὅλοι εἶχον φύγῃ κάτω εἰς ἄλλο χωρίον.

Κατὰ τὴν 10ην ἐνῷ ἐπροχωροῦμεν συνηντήσαμεν ὁμάδα ἐχθρικήν, ἡ ὁποία μᾶς ἔβαλλεν· ἐξεδιώξαμεν ὅμως ἀμέσως τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰς θέσεις του, ὁ ὁποῖος φεύγων ἄφησε δύο εκρούνς. Μεταξὺ τῶν ἰδικῶν μας θέσεων τώρα καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἦτο ὁ Σαγγάριος ποταμός. Εἰς τὴν ἀπέναντί μας ὄχθην τοῦ Σαγγαρίου ἦτο ἕνα ἐχθρικὸν χωρίον, τὸ ὁποῖον ἔβαλε τὸ πυροβολικόν μας, ἐπίσης τὸ πυροβολικόν μας ἐκατέστρεψε μερικὲς βάρκες μὲ τὰς ὁποίας οἱ Τοῦρκοι διήρχοντο τὸν ποταμόν. Ἡ ἰδία τουρκικὴ ὁμὰς εἰς τὰς 4 μ. μ. ἔκαμεν αἰφνιδιασμὸν εἰς τὸ τάγμα μας. Ἐφονεύθησαν 13 στρατιῶται καὶ ὁ γενναῖος διοικητὴς τοῦ τάγματος Φραγκούλης, εἴχομεν δὲ καὶ ἑνδεκα τραυματίας. Μεταξὺ τῶν νεκρῶν ἦτο ὁ Γ.Τζοράκης ἐκ Μαλεβιζίου καὶ τινες ὑπαξιωματικοί.

18 Μαρτίου

Πολὺ πρωὶ ἐστάλησαν οἱ τραυματίαι εἰς Ἀδᾶ Παζάρ, καθὼς καὶ ὁ νεκρὸς τοῦ ταγματάρχου Φραγκούλη, τὸν ὁποῖον συνώδευσε μία διμοιρία τοῦ λόχου μας. Ἡμεῖς ἡτοιμάσθημεν πρὸς ἀναχώρησιν. Ἡ δύναμίς μας ἦτο δύο λόχοι πεζικοῦ καὶ ἕνας οὐλαμὸς πολυβόλων ἀπὸ κάθε τάγμα. Ἐπίσης ἕνας οὐλαμὸς πυροβολικοῦ καὶ ἕνα ὁρεινὸν χειρουργεῖον. Ἀνεχωρήσαμε καὶ μετὰ δύο ὡρῶν πορείαν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν παρυφὴν ἑνὸς μεγάλου δάσους. Ἡ πορεία μας διὰ μέσου τοῦ δάσους αὐτοῦ διήρκεσε τέσσαρας ὥρας. Ἐντὸς τοῦ δάσους εὕρομεν ἕνα μέρος καθαρὸν ἀπὸ δένδρα καὶ ἐκεῖ ἐμείναμε ἕως δύο ὥρας. Εἰς τὰς 2 μ. μ. ἀνεχωρήσαμε καὶ εἰσήλθομεν πάλιν εἰς τὸ δάσος εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεριπατήσαμε μέχρι τῆς νυκτός.

19 Μαρτίου

Τὸ δάσος αὐτὸ εἶναι ἀτελείωτο. Βαδίζομεν ὅλο τὸ πρωὶ καὶ μόλις κατὰ τὸ μεσημέρι συναντοῦμε ἕνα ἀκάλυπτο μέρος καὶ ἕνα χωριό. Ὁ ἐχθρὸς κατέχει τὰ ὑψώματα τοῦ χωριοῦ καὶ μᾶς βάλλει διὰ δύο πυροβόλων καὶ διὰ πολυβόλων. Κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἠδυνήθημεν νὰ συλλέξωμεν ὁ ἐχθρὸς ἦτο ὁ ἴδιος αὐτὸς ποῦ εἶχε κάμει αἰφνιδιασμὸν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου τάγματος.

Ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἔβαλλε συν-χῶς καὶ ἐπειδὴ αἱ θέσεις μας ἦσαν ἀκατάλληλοι, ἠναγκάσθημεν νὰ ἐπιστρέψωμεν διὰ τοῦ δάσους καὶ ἐβαδίσαμεν ἕως τὴν νύκτα.

20 Μαρτίου

Ἀνεχωρήσαμε τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸν καταυλισμό μας καὶ διήλθομεν πολλὰ καλλιεργημένα μέρη καὶ χωρία.

Εἰς τὰς 11 π. μ. ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα χωρίον Χατζίκιοϊ ὀνομαζόμενον καὶ ἐκεῖ ἐκάναμε μεγάλην στάσιν. Ἀπὸ τὴν Κάνδραν μᾶς ἔστειλαν ἄρτον καὶ κονσέρβες. Εἰς τὰς 2 μ. μ. ἀνεχωρήσαμε καὶ ἐπεράσαμε ἀπὸ πολλὰ χωρία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλα ἦσαν ἔρημα καὶ ἄλλα εἶχον μεταβληθῇ ἀπὸ τὴν πυρκαϊὰν εἰς ἐρείπια. Τὰ χωρία αὐτὰ ἦσαν Χριστιανικὰ καὶ τὰ εἶχαν κάψει πρὸ 6 μηνῶν οἱ Τοῦρκοι, ἀφοῦ πρὶν ἔσφαξαν τοὺς κατοίκους των εἰς τὰ ἐρείπια ἑνὸς σπιτιοῦ. Ἕνας στρατιώτης μας ποῦ κατήγετο ἀπὸ ἐκεῖ ἔσκυψε καὶ ἀνεῦρεν ὀστᾶ τῶν γονέων του καὶ τῶν ἀδελφῶν του τοὺς ὁποίους εἶχαν κάψει ζωντανοὺς οἱ Τοῦρκοι.

Εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ διεγνυκτερεύσαμεν.

21 Μαρτίου

Τὴν 7ην πρωϊνὴν ἀνεχωρήσαμεν κατευθυνόμενοι πρὸς τὰ νοτιοανατολικά.

Ἔπειτα ἀπὸ πορείαν μιᾶς ὥρας συνηντήσαμεν ἄλλο ἑλληνικὸν χωρίον μὲ ἐκκλησίαν ποῦ εἶχε γίνει παρανάλωμα τοῦ πυρός. Τὸ χωριὸ αὐτὸ τὸ ὁποῖον διηρεῖτο εἰς τέσσαρας μεγάλας χωρισμένας συνοικίας, ἦτο τὸ περίφημον καὶ πλούσιον Φουντουκλί, τοῦ ὁποίου οἱ περισσότεροι κάτοικοι ἐσφάγησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

('Ακολουθεῖ)

Τὸ χωρίον Ἰσλὰμ-Κιοϊ μετὰ τὴν ἀποτέφρωσίν του ὑπὸ τῶν Τούρκων

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΩΝ

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀνεκοινώθησαν αἱ κάτωθι πληροφορίαι περὶ τῶν τελευταίων ἐπιχειρήσεων τοῦ Ἀφιὸν Καραχισάρ:

«Ὁ ἐχθρὸς συνεχίζων τὴν γνωστὴν τακτικὴν του τῆς ψευδολογίας, δι' ἀνακοινωθέντων του ἠθέλησεν, ὡς ἔπραξε καὶ κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Σαγγαρίου, νὰ παραστήσῃ τὴν ἀποχώρησιν τῶν τμημάτων μας ὡς ὑποχώρησιν, συνεπείᾳ πιέσεως κεμαλικῶν τμημάτων. Οὕτως ἀνακοινωθέντα τοῦ ἐχθροῦ ἀνέγραψαν ὅτι ὁ κεμαλικὸς στρατὸς, ἀναλαβὼν ἐπίθεσιν εἰς τὸ Ν. Μέτωπον, κατεδίωξε τὰ ἡμέτερα στρατεύματα ἀπὸ τοῦ Μπουλαβαντὶ καὶ Τσάϊ πρὸς τὸ Ἀφιὸν Καραχισὰρ, συλλαβὼν αἰχμαλώτους, πολυβόλα, ὅπλα κτλ. Πραγματικῶς οἱ συλληφθέντες ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ αἰχμάλωτοι καὶ τὸ περιελθὸν εἰς χεῖράς του ὑλικὸν εἶνε τόσον πολύ, ὅσον ἀπέραντος εἶνε ἡ φαντασία τῶν κεμαλικῶν καὶ ἡ ἔλλειψις παντὸς ἐκ μέρους των σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Τοιαῦται ἀνακοινώσεις προκαλοῦσσι τὸν γέλωτα εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὰς ἐπιχειρήσεις, μόνον κεμαλικὴν δύνανται νὰ ἔχουν τὴν προέλευσιν, ἐξ ἧς προῆλθε καὶ ἡ εἴδησις ὅτι κεμαλικοὶ ἱππεῖς εἰσῆλθον εἰς Δορύλαιον καὶ ἦν ὁ Ἐλβετὸς συνταγματάρχης καὶ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος Γενεύης» χαρακτηριστικῶς διέψευσεν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς πόλεως τοῦ Δορυλαίου.

— ***Ἡ Ἀλήθεια.***

Οὕτω τὴν 19ην Σεπτεμβρίου τὰ ἡμέτερα στρατεύματα τοῦ Ἀφιὸν Καραχισάρ κατεῖχον τὴν γραμμὴν καὶ τὰ ὑψώματα Μουταλίγκ, δυτικῶς τοῦ Ντεπὲ Σουσοῦζ.

Ἡ Στρατιὰ Μ. Ἀσίας κατεῖδε τὴν πρόθεσιν τοῦ ἐχθροῦ νὰ προσβάλῃ τὸ Ἀφιὸν Καραχισὰρ, τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Ἐσκῆ Σεχὴρ κριθείσης προφανῶς ἀνωτέρας τῶν δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας εἰδήσεις ὅτι τοῦτο κατελήφθη ἢ καταλαμβάνεται.

Ὅθεν κεμαλικαὶ δυνάμεις σημειοῦνται καθημερινῶς διαρρέουσαι ἐκ τῆς περιοχῆς ἀνατολικῶς τοῦ Σαγγαρίου διὰ Βαϋσὸλ - Ἀζιζιὲ πρὸς Μπαγιὸτ. Πῶς τὰ κεμαλικὰ στρατεύματα, ἀφοῦ κατεδίωξαν τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν πρὸς Ἐσκῆ Σεχὴρ, εὑρέθησαν ἀνατολικῶς τοῦ Σαγγαρίου, μόνον τουρκικὸς νοῦς δύναται νὰ φαντασθῇ.

— ***Αἱ ἑκατέρωθεν κινήσεις.***

Ὁ ἐχθρὸς ἀκολουθήσας τὸ ἀνωτέρω δρομολόγιον μακρὰν τῶν βάσεων τῶν ἡμετέρων ἀεροπλάνων, ἐνόμιζεν ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συγκεντρώσῃ πρὸς τὸ Ἀφιὸν Καραχισὰρ ἰσχυρὰς δυνάμεις, δι' ὧν νὰ καταλάβῃ αἰφνιδιαστικῶς αὐτὸ, ὅπερ τὰ περὶ τὸ Τσάϊ κεμαλικὰ στρατεύματα, καίτοι καταδιώξαντα, κατὰ τὰ κεμαλικὰ ἀνακοινωθέντα, τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν, δὲν κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν.

Αἱ κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ ἐγίνοντο ἐγκαίρως ἀντιληπταὶ καὶ ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ.

Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου, ὅθεν ἡμέτεραι μονάδες κατελάμβανον τὰ ὑψώματα ἀνατολικῶς τοῦ Μπαναζ, τὰ ὑψώματα Β. Δ. τοῦ Τσεβρὶ—Κιοϊ μέχρι Ἀκάρτσαϊ—Ντερὲ ἀπωθήσαντα τὰς πρώτας καταφθασάσας δυνάμεις ἱππικοῦ, σκοπούσας τὴν κατα-στροφὴν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, περὶ τὸ Σίπσιν. Εἰς τὴν 6ην τουρκικὴν μεραρχίαν καὶ τὸ ἀπόσπασμα Ἀδάνων, ἅτινα εὑρίσκοντο κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου περὶ τὸ Τσάϊ, ἔναντι τῶν ἡμετέρων δυνάμεων, κατὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου προσετέθησαν αἱ 2α, 31η καὶ 14η μεραρχίαι ἱππικοῦ καὶ αἱ 8η, 7η καὶ 13η μεραρχίαι πεζικοῦ τοῦ Καυκάσου.

— ***Ἡ ἐπίθεσις.***

Ὁ ἐχθρὸς κατεῖχε διὰ τῶν ὡς ἄνω δυνάμεων τὴν γραμμὴν Τσαλκλὰρ—Καρὰ—Ἀγάτς μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου, ὁπότε ὁ ἡμέτερος στρατὸς προλαμβάνων τὸ σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ, ἀνέλαβε σφοδρὰν ἐπίθεσιν ἀνατρέψας τοῦτον, δυνάμεως 5 μεραρχιῶν πεζικοῦ καὶ 3 ἱππικοῦ μετὰ βαρέως πυροβολικοῦ πέραν τῶν θέσεών του. Αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ ἦσαν τόσον σοβαραὶ ὥστε εἰς μόνον τὸν χῶρον Κιτλιτζᾶ ἐμετρήθησαν 100 ἐχθρικὰ πτώματα. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐχθρικαὶ δυνάμεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ Ἀφιὸν Καραχισαρ ἀντεπιτεθεῖσαι Ν. Δ. κατὰ Ντεπὲρ—Μουταλὶγκ ἀπεκρούσθησαν μετὰ βαρυτάτων ἀπωλειῶν.

Αἱ μεραρχίαι μας τὴν νύκτα τῆς 20 Σεπτεμβρίου κατεῖχον τὴν γραμμὴν Μπαϊρὰμ Μπέη—Ἀγιαζὴκ—Ἀγκὶν—Τεπὲ δυτικῶς τοῦ Ἀλητζαλῆ, ὑψώματα ἀνατολικῶς Καζακλὰ, ὑψώματα Τσαλτιλάρ.

Τὴν 21ην Σεπτεμβρίου, ἐξακολουθούσης τῆς ἡμετέρας ἐπιθέσεως, ὁ ἐχθρὸς ἐνισχυθεὶς διὰ τῆς 4ης μεραρχίας πεζικοῦ, ἐπεχείρησε διὰ πεισμόνων ἀντεπιθέσεων νὰ ματαιώσῃ τὰς προθέσεις τῶν ἑλληνικῶν μονάδων ἀναγκασθεὶς ὅμως πρὸ τῆς ὁρμῆς τῶν στρατευμάτων μας νὰ ὑποχωρήσῃ ἐκ τῶν ὑψωμάτων Σιντερλῆ μέχρι τοῦ Καρὰ—Σορσκὰρ—Τεπὲ ὡς καὶ τοῦ Καλτοζὶκ—Ντὰγ, ἀφήσας εἰς χεῖράς μας ἀρκετὸν ἀριθμὸν αἰχμαλώτων ἐξ ὧν εἷς λοχαγός.

— ***Ὁ ἐπακολουθήσας ἀγών.***

Τὴν 22αν Σεπτεμβρίου ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐκ νέου ἐνισχυθεὶς διὰ τῆς 11ης μεραρχίας πεζικοῦ, παρὰ τὴν μανιώδη προσπάθειαν του, ἐξεδιώχθη μέχρι τῶν ὑψωμάτων Καρὰ—Ἀσλὰν-ιν-τεπὲ καὶ Ντεπὲρ.

Τὴν 23ην Σεπτεμβρίου τμήματα Ν. τοῦ Ἀφιὸν Καραχισὰρ κατέλαβον τὰ ὑψώματα Σεϋλὲν, τοῦ ἐχθροῦ ἐκδιωχθέντος νοτιώτερον.

Τὴν 24ην ὁ ἐχθρὸς ἐνισχύθη καὶ πάλιν διὰ νέων δυνάμεων τῆς 1ης καὶ 15ης μεραρχιῶν τοῦ Καυκάσου. Τὰ ἡμέτερα στρατεύματα ἀνέκοψαν τὴν προέλασιν παραμείναντα ἐν ἐνεργητικῇ ἀμύνῃ, ἀναμένοντα τὴν ἐκδήλωσιν ἐπιθετικῆς ἐνεργείας κατὰ τοῦ πλευροῦ τοῦ ἐχθροῦ τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κινηθεισῶν ἀπὸ Β. ἑτέρων δυνάμεών μας, ἵνα ἀναλάβωσι τήν παρασκευασθεῖσαν γενικὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπίθεσιν.

Τὴν 25ην Σεπτεμβρίου ὁ ἐχθρὸς, πιεζόμενος σφοδρῶς κατὰ μέτωπον καὶ ἀπειλούμενος δι' ὑπερκεράσεως τοῦ δεξιοῦ του ἐκ τῆς κινήσεως πρὸς Μπορτὶ τῶν ἀπὸ Βορρᾶ δυνάμεών μας, ἐτράπη εἰς ἄτακτον φυγὴν καὶ κατεδιώχθη πρὸς ΝΑ. τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Εὑρέθησαν πλεῖστα ὅπλα ἀπορριφθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν φυγὴν, περιῆλθον δὲ εἰς χεῖράς μας αἰχμάλωτοι πολυβόλα καὶ σημαντικὸν ὑλικὸν πολέμου. Αἱ ἡμέτεραι ἀπώλειαι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐχθρικὰς εἶναι ἐλάχισται.

Αἱ δευτέρα καὶ 5η ἐχθρικαὶ μεραρχίαι πεζικοῦ ἐρχόμεναι ἐκ Σαγγαρίου καὶ εὑροῦσαι τὸν ἐχθρὸν ἐν ὑποχωρήσει ἐτράπησαν μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολάς.

— ***Τὰ ἀποτελέσματα.***

Τὴν 26ην Σεπτεμβρίου τὰ ἡμέτερα στρατεύματα ἐνθουσιῶντα ἐπανῆλθον ἐπὶ τῶν ὀχυρῶν θέσεών των, ἀφοῦ ἀπέδειξαν εἰς τὸν ἐχθρὸν, δυνάμεως 40,000 ὅτι εἶνε ἀνίκανος νὰ μετρηθῇ πρὸς αὐτὰ. Ὁ ἐχθρὸς ἐνῳοῦδεμίαν εἰς τὰ ἀνακοινωθέντα του τῶν ἄνω χρονολογιῶν ἐποιήσατο μνείαν τῆς ἐν λόγῳ μάχης ἀρκούμενος ν' ἀναγγείλῃ πιέσεις του εἰς τὸν Β. τομέα μας, ὅπου πράγματι μόνον ἐλάχιστοι ἄτακτοι καὶ ἱππικὸν ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν τμημάτων μας, διωχθέντες δι' ἐπιδρομῆς τάγματος βορείως τοῦ Σαγγαρίου. Διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος του τῆς 28)11 Σεπτεμβρίου ἀγγέλλει ἀπόκρουσιν ἡμετέρων νυκτερινῶν ἐπιθέσεων καὶ ἀπώθησιν τῶν στρατευμάτων μας ἐκ τῶν θέσεών των.

Ἀπορεῖ τις πῶς ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐδράξατο καὶ τῆς εὐκαιρίας ταύτης, τῆς ἐπανόδου τῶν τμημάτων μας εἰς τὰς θέσεις των μετὰ τὴν καταδίωξιν τῶν κεμαλικῶν στρατευμάτων, ἵνα ἀναγγείλῃ εὐκόλους νίκας καὶ θριάμβους του καὶ ἠρκέσθη εἰς τὸ νὰ λέγῃ ὅτι τὰ ἡμέτερα στρατεύματα ἐπανῆλθον εἰς τὰς προτέρας θέσεις των.

Οἱ αἰχμάλωτοι καταθέτουν ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ των ἐβεβαίουν ὅτι θὰ κατελάμβανον τὸ Ἀφιὸν Καραχισὰρ ὑπερασπιζόμενον ὑπὸ ὀλίγων δυνάμεων.

Τὴν 28ην Σεπτεμβρίου κατελήφθη ὁλοκληρωτικῶς τὸ Ἀκὸρ-ντὰγ ἐξασφαλισθείσης πλήρως τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας Οὐσὰκ—Ἀφιὸν Καραχισὰρ ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς. Ἤδη ὁ ἐχθρὸς ἀπεσύρθη καὶ ἐστάθμευσε κατοχυρωθεὶς εἰς τὰ χωρία ἀνατολικώτερον, καθόσον λόγῳ ἐλλείψεως ἀντισκήνων καὶ ἱματισμοῦ καθίσταται προβληματικὴ ἡ διανομή του ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εἰς καταυλισμόν.»

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Πέμπτη 30 Σεπτεμβρίου.—Ἐπὶ τοῦ ὅλου μετώπου οὐδὲν ἄξιον λόγου γεγονός.

Παρασκευὴ 1 Ὀκτωβρίου. — Εἰς μέτωπον ***Δορυλαίου*** νυκτερινὴ ἐπίθεσις κατὰ προκεχωρημένου τμήματός μας, εἰς περιοχὴν Τσαρίντζας, ἀπεκρούσθη μετ' ἀπωλειῶν διὰ τὸν ἐχθρόν. Εἰς μέτωπον ***Ἀφιὸν Καραχισὰρ*** βομβαρδισμὸς παρ' ἀεροπλάνου μας ἐχθρικῶν συγκεντρώσεων περιοχῶν Τσαϊ-Ντινέρ.

Σάββατον 2 Ὀκτωβρίου.—Ἐπὶ τοῦ Μετώπου ἠρεμία.

Κυριακὴ 3 Ὀκτωβρίου.—Μέτωπον ***Δορυλαίου*** ἠρεμία. Εἰς μέτωπον ***Ἀφιὸν Καραχισὰρ*** καὶ εἰς τὸ κέντρον μας ἀνταλλαγὴ βολῶν τινῶν πυροβολικοῦ ἑκατέρωθεν. Εἰς ***τομέα Κίου*** ἐχθρικὸν τμῆμα συνεπλάκη μετ' ἀποσπάσματος ἰδικοῦ μας καὶ διεσκορπίσθη, μὲ ἀπώλειαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης νεκρῶν 20. Συνελάβομεν πέντε αἰχμαλώτους ἐξ ὧν 2 ἀξιωματικούς. Νεκροὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων εἷς.

"Η ΝΙΚΗ,,
Ἑβδομαδιαία Εἰκονογραφημένη Ἐπιθεώρησις
Γραφεῖα ὁδὸς Βερανζέρου 14
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 30
Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ Δρ. 18
Αἰγύπτου, Κύπρου καὶ Ἀγγλίας Σελ. 14
Εὐρώπης Φρ. 25

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

30 Σεπτεμβρίου Πέμπτη: Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν παραλίων τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἀπέβη στενότερος, αἱ νηοψίαι πυκνότεραι ἐφ' ὅλων τῶν παραλιακῶν πόλεων.

— Ἀπὸ δεκαημέρου ἐξηφανίσθησαν τὰ μεταγωγικὰ τουρκικὰ μέσα πάσης χωρητικότητος.

— Ὅλαι οἱ παραλιακαὶ ἐγκαταστάσεις τοῦ ἐχθροῦ διὰ ὧν διεξήγοντο αἱ συνεννοήσεις Ἀγκύρας—Κωνσταντινουπόλεως κατεστράφησαν.

1 Βρίου Παρασκευή: Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ μετώπου τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον εἰς Σμύρνην. Εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον κ. Παπούλαν ἐγένετο ἐνθουσιώδης ὑποδοχή. Τὰ Μικρασιατικὰ Σωματεῖα προσέφερον εἰς τὸν κ. Παπούλαν ἀδαμαντοκόλλητον μετάλλιον φέρον κεχαραγμένα τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων Δορυλαίου, Κιουτάχειας, Ἀφιὸν Καραχισὰρ.

— Ὁ Ἀρχιστράτηγος εὐχαριστῶν ἐπὶ ταῖς ἀπονεμόμεναις τιμαῖς καὶ τῷ λαϊκῷ ἐνθουσιασμῷ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

— Κατόπιν παρέστη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ὅπου ἐγένετο δοξολογία ἐπὶ ταῖς νίκαις τοῦ στρατοῦ μας.

— Πλεῖσται ἐνδείξεις παρέχουν τὴν ἐλπίδα μεταστροφῆς ἐπὶ τὸ φιλελληνικώτερον τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς.

2 Βρίου Σάββατον: Πλειονοψηφίαν δύο τρίτων ἀπέδειξεν ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορία ἐπικειμένης τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Γούναρη.

3 Βρίου Κυριακή: Ἀνεχώρησεν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαλτατζῆ ὑπὸ τὰς πανελληνίους εὐχὰς διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἐθνικωτάτου ἔργου των.

— Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἔρχεται εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Στρατιᾶς κ. Παπούλας.

4 Βρίου Δευτέρα: Διεκομίσθησαν ἐκ Μουδανιῶν διὰ τοῦ πλωτοῦ Νοσοκομείου «Ἔλση» 330 ἐν ὅλῳ τραυματίαι. Ἐκ τούτων ὀκτὼ εἶναι ἀξιωματικοί.

5 Βρίου Τρίτη: Οἰκ.κ. Γούναρης καὶ Μπαλτατζῆς μετὰ τῆς συνοδείας των ἐφθασαν αἰσίως εἰς Πρίντεζι ἐπιβαίνοντες τοῦ «Λέοντος». Ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ἀνεχώρησεν ἤδη διὰ Παρισίους μέσῳ Μιλάνου.

— Ἡ δυσφορία εἰς τὸν Κεμαλικὸν στρατὸν ἐπιτείνεται. Κατεδικάσθησαν ὑπὸ τῶν Κεμαλικῶν Στρατοδικείων 35 Ἀξιωματικοὶ εἰς θάνατον καὶ 45 εἰς ἰσόβια δεσμὰ ὡς στασιασταί.

6 Βρίου Τετάρτη: Αὔριον ἀναμένεται εἰς Παρισίους ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαλτατζῆς.

Ἡ "ΝΙΚΗ,, εὐχαρίστως θέλει δημοσιεύει πᾶσαν ἐπιστολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ μετώπου καὶ ἀναφερομένην εἰς τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τὴν ἐν γένει πολεμικὴν ζωὴν τῶν γιγαντομάχων μας.

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ εὐθαρσὴς πολιτευτὴς Ἀττικῆς, ὁ ἀγαθὸς τὴν βοήν, ὁ πλήρης πατριωτικοῦ αἰσθήματος, τὸ ὑπερήφανον τέκνον τοῦ Ταϋγέτου, ὁ μετὰ τόσης εὐλαβείας ἀκουόμενος πάντοτε κατὰ τὰς κρισίμους εθνικὰς στιγμὰς κ. Γεώργ. Ἀναστασόπουλος, θέτων τὴν κατακλεῖδα ἐν τῇ συζητήσει τῆς ἱστορικῆς συνεδριάσεως τῆς 2 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., εἶπε τὰ ἑξῆς χρυσᾶ λόγια ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

«Ὑπεράνω ὅλων, κύριοι πληρεξούσιοι, ὑπεράνω πάσης ἐσωτερικῆς διαφωνίας, ὑπεράνω »πάσης πολιτικῆς ἀντιγνωμίας, ὑπεράνω παν»τὸς κομματικοῦ ὑπολογισμοῦ ὑπάρχει ἡ ***Πα»τρίς.*** Καὶ ἡ Συνέλευσις περιβαλλουσα τὴν ἐ»σπέραν ταύτην δι' ὁμοφώνου ἐμπιστοσύνης »τὴν Κυβέρνησιν ὑπηρετεῖ τὴν ***Πατρίδα».*** Καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλει πρότασιν ἐμπιστοσύνης γενομένην δεκτὴν ἐν ἐπευφημίαις καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν πέντε ἕκτων τῶν παρόντων πληρεξουσίων.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς πολυτελῆ ἔκδοσιν τὸ πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα Μικρασιατικὸν λεύκωμα τοῦ διακεκριμένου καλλιτέχνου καὶ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Παπαδημητρίου (ΜΙΜ—ΠΑΠ). Ὁ τίτλος τοῦ λευκώματος θὰ εἶναι ***«Ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴ Μικρασία»*** καὶ μὲ χρωματιστὸν ἐξώφυλλον.

Ἡ τιμή του διὰ τὸ ἐσωτερικὸν εἶναι δραχμαὶ 25.

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τῆς ***Νίκης*** ἡ τιμή του εἶναι δραχμὰς 15, πρέπει ὅμως νὰ στείλουν εἰς τὰ γραφεῖά μας τὸ ἀντίτιμον καὶ τὴν διεύθυνσίν των, τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 20ης Ὀκτωβρίου. Ὅσαι αἰτήσεις σταλοῦν ἀργότερον δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν.

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΙΜ, ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Γκαμιλιέρης — Ἀρμένιος Παπᾶς

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν ἀπέριττον ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἀποστέλλει παρθένος Ἑλληνὶς ἡ ΔνὶςΚαλλιρόη Παυλογιάννη. Τὸ πατριωτικὸ γράμμα τῆς νεαρωτάτης καὶ γιομάτης ἀπὸ αἴσθημα Ἑλληνίδος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀδελφόν της κ. Νικόλαον Παυλογιάννην ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ 34ου πεζικοῦ Συντάγματος ΙΙΙ πολυβολαρχία.

Τ. Τ. 907 Ἀθῆναι τῇ 24 7)βρίου 1921

Ἀγαπητέ μου ἀδελφὲ Νῖκο

Χαῖρε

Σήμερον ποῦ σοῦ γράφω ἔλαβον τὴν ἐπιταγήν σου καθὼς καὶ ἡ μητέρα τὰς 500 δραχμάς. Δέχθητι τὰς ἀπείρους μου εὐχάς. Νῖκο ἂν καὶ ἐπιστολήν σου δὲν ἔλαβα ἐν τούτοις σπεύδω νὰ σοῦ μεταδώσω τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τὰς νικηφόρους μάχας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Πάντως ὅμως γνωρίζω ὅτι ὑποφέρατε, ἀπὸ ἐλλείψεις διαφόρους. Πεινασατε, διψάσατε, κρυώσατε, κουρασθήκατε καὶ κάθε τι σχετικὸν τοῦ πολέμου ἐδοκιμάσατε.

Πρέπει ὅμως αὐτὰ νὰ λησμονηθῶσιν, ὑπὲρ τῆς Δόξης καὶ Τιμῆς τῆς Πατρίδος μας καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοφιλήτου ἡμῶν Βασιλέως, Ὅστις ἀφῆκε τὸν Θρόνον καὶ τὰ μεγαλεῖά Του, διὰ νὰ ἔλθῃ ἔξω εἰς τὰ βουνὰ τῆ, Μικρᾶς Ἀσίας σὲ βουνὰ ἀπάτητα, βουνὰ δοξασμένα καὶ βαμμένα μὲ αἷμα ἑλληνικό, διὰ νὰ πολεμήσῃ καὶ Αὐτὸς ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης. Ὄχι ! δὲν ἐπολέμησεν ! Ἔκαμεν ὅμως κάτι τι ἀνώτερον ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ πολεμιστοῦ ποῦ λαμβάνει στὰ τιμημένα χέρια του τὴν λόγχην διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν ἐχθρόν ! !

Ἐνέπνευσεν ἀκατάσχετον ὁρμὴν καὶ μυθικὸν ἡρωϊσμὸν εἰς τοὺς στρατιώτας μας διὰ τῆς παρουσίας Του, ὁ Στρατὸς τον ἐπερίμενε μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας καὶ ἕτοιμος διὰ πᾶσαν θυσίαν διὰ τὴν Πατρίδα μας. Νῖκο σὲ παρακαλῶ ὅπως ἐκ βάθους ψυχῆς διαβιβάσῃς εἰς τὴν πολυβολαρχίαν σου τὰ ἐγκάρδιά μου συγχαρητήρια διὰ τὰς νίκας της.

Εὔχομαι δὲ εἰς τον στρατόν μας πάντα νικητὴς καὶ πάντα μὲ τὴν λόγχην εἰς τὸ χέρι ψηλὰ νὰ γυρνᾷ εἰς τὴν Πατρίδα του, ἡ ὁποῖα θὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ στέφανον χρυσὸν καὶ τιμημένο.

Νῖκο εἶμαι ὑπερήφανη διότι ἔστειλα 4 ἀδελφοὺς καὶ 2 γαμβροὺς διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Δοξ. ὁ Θεὸς ποῦ εἶναι ὅλοι μέχρι σήμερον ἐν τῇ ζωῇ.

—Νῖκο γρήγορα καὶ στὴν πόλι.

—Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

—Ζήτω τὸ Ἐπιτελεῖόν μας.

—Ζήτω καὶ ὁ Κωνσταντῖνός μας ὁ μέγας Βασιλῆς.

Νῖκο σχολεῖον ἤρχισα. Πηγαίνω εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Τὰ μαθήματα πᾶνε καλά. Ἕτερον οὐδέν.

Πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἀπὸ ὅλους. Πολλὰ φιλιὰ στὸν Γεράσιμον.

Σὲ ἀσπάζομαι ἡ ἀδελφή σου

Καλλιρόη Παυλογιάννη

Μαθήτρια Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Κάϊρον τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1921

Πολυαγαπημένη μου «Νίκη»

Ἐκ τῶν μακρυνῶν αὐτῶν μερῶν εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκομαι παρακολουθῶν καὶ ἐγὼ μετὰ ἔρωτος τὸ λαμπρὸν ἔργον, ὅπερ ἔχετε ἀναλάβει, διατελῶν δὲ καὶ συνδρομητής σας διὰ τοῦ ἐνταῦθα Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς θερμοπαρακαλέσω ὅπως εντῇ εὐαρεσκείᾳ σας, καταχωρήσητε εἰς τὰς προσφιλεῖς σελίδας σας τὰ ἐσωκλειόμενα δύο πτωχὰ καὶ μικρὰ ποιημάτια διὰ τὸν μέγαν καὶ λατρευτὸν ἡμῶν Ἄγακτα, τὸν ἀπόγονον τῶν Βυζαντινῶν Κωνσταντίνων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπανόδου Του, καὶ διὰ τὰ πεταχτὰ καὶ ἔνδοξα εὐζωνάκια μας, διὰ τὰ ὁποῖα, δυστυχῶς, ὅσα καὶ ἂν εἴπω εἶνε ἐλάχιστα.

Ἅμα τῇ λήξει δὲ τοῦ τρέχοντος ἔτους, μέχρις ὅτου ἰσχύει ἡ ὡς ἄνω συνδρομή μου, θέλω ἀποτανθῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς ὑμᾶς πρὸς ἀνανέωσίν της.

Μετ' ἀγάπης

Νῖκος Θ. Ἀσημακόπουλος

Θεσσαλονίκη

Ἀγαπημένη μου «Νίκη»

Παρακαλῶ ἐὰν εὐαρεστῆσαι δύναται νὰ δημοσιεύσῃς εἰς τὸ περιοδικόν σας τοὺς ὀλίγους μου στίχους ἀφιερωμένους εἰς τοὺς *Ἀθάνατους Νεκρούς*.

«...Κοιμηθῆτε, κοιμηθῆτε παλληκάρια δοξα-
[σμένα
Στέφανο σᾶς πλέκει τώρα ἡΠατρὶς εὐγενικό...
Μέσ' τὸ διάβα τῶν Αἰώνων Ἄστρα σεῖς λαμπρο-
[στημένα
σημαδεύετε τὸν δρόμον πρὸς τὴν Δόξα τὸν
τρανό !

Τὸ ὄνομά σας ψάλλ' ἡ Φήμη.
«Αἰωνία Σας ἡ μνήμη !...»

«Κοιμηθῆτεπαλληκάρια,μὲξεκούρασι,μ'ἐλπίδα,
Ἅγιο θὰ σᾶς γίνῃ μνῆμα,καθ' ἑλληνικὴ καρδιά.
Ἐλαμπρύνατε τὸ Γένος,τὴ Μεγάλη μαςΠατρίδα
χάνοντας, γιὰ τὴν τιμήν της, νειάτα, χάρες,
[λεβεντιά

Θὰ σᾶς συντροφεύσῃ Φήμη,
«Αἰωνία σας ἡ μνήμη !...»

«Αἰωνία σαςἡ μνήμη, παλληκάρια τιμημένα...
Ποῦ σᾶς ἔκαψαν ἡ λαῦρες τῆς Πατρίδος, κ'οἱ
[καϋμοὶ
Απ'τὸ τίμιό σας αἷμα θὰ φυτρώσουνμυρωμένα,
ροδα λευθεριᾶς καὶ κρίνα δόξα, δάφνες καὶ
[τιμή !...

Σᾶς ἀγκάλιασεν ἡ Φήμη,

«Αἰωνία Σας ἡ μνήμη !...»

Δ. Ν. Νικολαΐδης

— ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ —

Κον Ι. Παρ. Βρύουλα. Φύλλον καθυστερούμενον σᾶς ἐσταλη ἰδιαιτέρως. Κον *Γεώρ. Κουτσ. εἰς Σμύρνην.* Φύλλα ζητηθέντα σᾶς ἐσ ἄλησαν. Δα *Καλ. Παυλογ.* Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη ἐπιστολή. Θὰ δημοσιευθῇ. Κον Π.Βοτ. *Σῦρον.* Φύλλα ζητηθέντα σᾶς ἐστάλησαν ἐπανηλειμμένω καὶ ἀποροῦμεν διὰ τὴν καθυστέρησιν αὐτῶν. Ζητήσατέ τα ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον. Κον *Χρῆσ Λιαν. Τραυματίαν* Ἐνταῦθα. Λίαν εὐχαρίστως σᾶς ἀπεστείλαμεν τὸν ζητηθέντα ἀριθμὸν τῆς «Νίκης». *Νικόλ.* Α. *Ἀσημ.* Κάϊρον. Ἐλήφθησαν ποιήματά σας δημοσιεύομεν περίληψιν αὐτῶν. Κον *Ι. Σ.Καββαδ. ἐν Ἀδὶς-Ἀμπαμπᾶ.* Ἐλήφθη ἐνθουσιώδης ὑπὲρ τῆς «Νίκης» ἐπιστολή σας. Ἐνεγράψαμεν τοὺς ἀποσταλέντας 7 συνδρομητάς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Ταχυδρομείου λαμβάνετε τὰς ἐξωφλητικὰς ἀποδείξεις. Σᾶς ἐκφράζομεν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας.

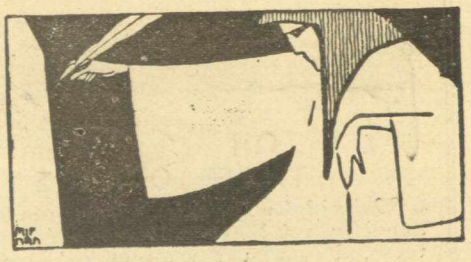

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΝΕΚΡΟΙ 12ης ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

41ον Πεζικὸν

Ἀξιωματικοὶ

Λοχαγὸς Παπαζαχαρίου Αἰμ. Λάρισσα.
Ὑπολοχαγὸς Καρανασσος Ἄγγελος Λάρισσα
Ἀνθυπολοχαγὸς Ἡλιάκης Εὐαγγελος Χανιά

Ὑπαξιωματικοὶ

Ἐπιλοχίαι Παπαπέτρου Δημ. Νεοχώριον Ἀκαρνανίας, Μίλας Χρ. Δηξούριον

Λοχίαι Μπουτσικαρης Χαρ. Σιδηρόκαστρον Λακωνίας, Μητσάκης Γεράσιμος Ἅγιος Γεώργιος Φωκίδος, Λιμετος Κ. Σκαπίτσα Κοζάνης, Παρασκευόπουλος Εὐαγγελος Ἀθῆναι, Χατζηαυγερινοῦ Αὐγέριος Ἀρκαδιούπολις, Βάσσης Ἀστερ. Χρούπιτσα Καστορίας, Γόμης Θεόδωρος Σάτιστα, Γεμπουλης Ι. Βαθὺ Σαμου, Μπεζικουδης Θεμ. Λειβαδια, Μπουρνιας Γεώργ. Κάρυστος, Κατρανας Ἄλκ. Σάτιστα, Μπούλας Ναουμ, Μελισαρατος Διον. Βελεριάνο Κεφαλληνίας, Κατωπόδης Σπυρ. Καρια Λευκάδος.

Δεκανεῖς: Σκουρδὴς Νικόλαος Τσατάλτζα, Θωμόπουλος Ζ. Σολιβα Μεσσηνίας, Καλάσης Δημητριος Ραιδεστος, Καλιατάκης Δημήτριος Ἡράκλειον, Ψυχαλίζος Χαρ. Λῆμνος, Καραγιαννης Γ. Ἐλασσὼν, Γιαννούλης Στυλ. Ἀθῆναι, Κατηφόρης Θωμ. Λευκάς.

Ὑποδεκανεῖς: Κουρτσιός Δημ. Καραχολῆ 40 Ἐκκλησιῶν, Πατερίτσης Δημ. Πάληουρα Εὐβοίας,. Μαρίκας Εὐαγγελος Μαῦρο Ποτῆρι Γιαννιτσῶν, Παπαδόπουλος Ι. Γκρεμὸ Φλωρίνης.

Στρατιῶται

Κοκκίνης Παναγ. (Βαρμητσὸ Ἀδριανουπόλεως) Ἰωαννίδης Σωτηρ. (Βουρλὰ Σμύρνης) Σιδέρης Στράτης Γκοντσάτης ἰΑποστ. (Κούρτη Θράκης) Σούμας Ἀθαν. (Κλεστίνο Φλωρίνης) Χαριτωνίδης Χαδῖτος (Ἐλευθεραῖ) Λιρατξῆς Σωτήρ. (Τσιφλικιοῖ 40 Ἐκκλησιῶν) Κασχολόγου Ἠλ. (Μάλγαρα Θράκης) Φραγκούλης Δ. (Ἐσκλοβον Κερκύρας) Μορφόπουλος Νικ. (Ραιδεστος) Πριτοίνας Σώτ. (Ἁγ. Ἰωάννης 40 Ἐκκλησιῶν) Κακίσης Εὐστ. Λεβετάρης Φιλ. Παναγιωτόπουλος Φιλ. Βορμιούνης Παντελῆς Μπεχλιβάνης Γ. (Μάλγαρα Ραιδεστοῦ) Καρανικόλας Φίλιπ. (Καλλίδενδρο Ραιδεστοῦ) Κατσαρὸς Σπυρ. (Πάτραι) Ἀλεκάτος Δημήτ. Τσουκαλᾶς Γεώργ. (Ζάκυνθος) Σαλβαρᾶς Κων. (Τσατλῆ Ραιδεστοῦ) Μαυρομμάτης Ἰω. (Ζάκυνθος) Καλλιντώνης Σταῦρος Ἀλεξάκης Ἰω-Βασιλάκος Ἠλίας (Ἀνάργυρον Λακωνίας) Παλιατζούδης Παναγ.)Κατίκιοῖ Ἔβρου) Χαραλάμπους Θεόδ. (Καραδέρη Θράκης) Γαμτζόγλου Σωτ. (Παρζωδέραι Θράκης) Μίνας Κυριάκος (Ραιδεστὸς) Κοπαδρέας Παν. (Ἀδριτσάνα) Δοδόπουλο (Σκοπὸς Θράκης) Τσορλιανὸς Μιχ. (Ἀδριανουπολεως) Μουστάκας Βασ. (Ἀδριανούπολις) Μυλωνόπουλος Χρ. (Βρύση Θράκης) Τσαγγαράκος Γεώργ. Ἀλεκόπουλος Β. Σκοπὸς Θράκης Σλεφανάτος Σπυρ. Ἀμπαζᾶς Κωντ. (Γενίκιοῖ Ραιδεστοῦ) Καμούρης Ν. (Σιδηρόκαστρον Θράκης) Ζαχαράκης Γεώργ. (Ρέθυμνον) Μητρακούλιας Ἐμμ. Γεωργάκης Γρηγ. (Κάβαλος Λευκάδος) καὶ Λυμισσὸς Ἀνέστης (Σκοπὶς Θράκης).

Ἐξαφανισθέντες ὁπλῖται

Κοντονίνης Γεώργ. Κοῦκος Εὐστ. Μιτυλήνη Καφτάκης Μιχαὴλ.

Δεκανεῖς: Χονδρός Ἀθ. Λεβαδεία Μπαροῦνος Νικόλαος.

Ὑποδεκανεῖς: Σῖμος Ι. Λαμία Μποχτῆς Χρ. Νεάπολις Λακωνίας.

Στρατιῶται: Δημητριάδης Μιλτ. Σαράντα Ἐκκλησίαι Ξένος Η. Νέσκο Ἀχαΐας Μουλτζῆς Χρ. Σελιμόγλον Τρικκάλων Κουρζῆς Δημήτ. Πειραιεὺς Κουτελάκης Παρ. Μαλγαρᾶ Μακριώτης Ἠρ. Μπαμπούρας Κ Ὀρτάκιοῖ Θράκης Ἀριανὸς Γεώρ. Ἀνθουλάκης Ἀν. Κατίκιοῖ Θράκης Στυλιανόπουλος Π. Μπαροῦ Ι. Σέλιτος Κοζάνης Γκαγκᾶς Κ. Γενῆ Χισὰρ Δαρδανελλίων Πιτσίνας Γρηγ. Πάνιτσα Φλωρίνης

ΤΥΠΟΙΣ: Α. ΔΕΝΑΞΑ & ΣΙΑΣ